

S:t Johannes Evangelisk-Lutherska Församling**Bilaga till församlingsordning**

Antagen vid konstituerande möte i Vasa 1.8.2008

1 Bakgrund

Orsaken till denna församlings tillkomst står att finna i den fortsatta och snabbt accelererande läroupplösningen inom den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. Vi undertecknade har sett det nödvändigt att finna en församlingsgemenskap, där Guds ords predikan och sakramentsförvaltningen kan ske i överensstämmelse med Guds ord. Med önskan att förbli vid Guds ord och den evangelisk-lutherska bekännelsen som sanna uttryck för Skriftens lära har vi bedrivit detta arbete under bön om att Guds vilja ska ske och att allt ska få tjäna till Herrens ära och människors frälsning.

Enligt människors sätt att se har detta arbete gått långsamt. Vi har dock varit måna om att praktiska lösningar inte skulle förorsaka delningar. Gud har gett oss många yttre bevis på sin ledning, vilket har uppmuntrat oss att gå till verket och konstituera en församling, även om vi är få och till det yttre svaga.

Se, jag har låtit en dörr stå öppen för dig, en dörr som ingen kan stänga, ty din kraft är ringa och du har hållit fast vid mitt ord och inte förnekat mitt namn. (Upp 3:8)

Var inte rädd, du lilla hjord, ty er Fader har beslutat att ge er riket. (Luk 12:32)

2 Trosgrundval

Församlingens stadgar inrymmer av praktiska skäl inga hänvisningar till Bibeln och de lutherska bekännelseskrifterna. I det följande ges en kort översikt över några läropunkter, där vi ansett det viktigt att precisera vår ståndpunkt med hänsyn till de oklarheter som finns på många håll, med bibelhänvisningar och citat från bekännelseskrifterna. Vi använder härvid följande förkortningar:

- SKB: Svenska kyrkans bekännelseskrifter, Verbum 1969
- Apost: Den apostoliska trosbekännelsen
- Nic: Den nicænska trosbekännelsen
- Ath: Den athanasianska trosbekännelsen
- CA: Den oförändrade augsburgska bekännelsen
- Apol: Augsburgska bekännelsens apologi
- Schm: Schmalkaldiska artiklarna med traktaten om påvens makt och överhöghet
- LK: Luthers lilla katekes
- SK: Luthers stora katekes
- FC: Konkordieformeln

2.1 Skriften som enda och ofelbar norm

HERRENS undervisning är fullkomlig, den ger själen nytt liv. HERRENS vittnesbörd är sant, det gör enkla människor visa. HERRENS befallningar är rätta, de ger glädje åt hjärtat. Hans bud är klart, det upplyser ögonen. (Ps 19:8–9)

Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning. (2 Tim 3:16–17)

Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonsjörnan går upp i era hjärtan. Framför allt skall ni veta att ingen profetia i Skriften har kommit till genom egen utläggning. Ty ingen profetia har burits fram genom någon människas vilja, utan ledda av den helige Ande har människor talat vad de fått från Gud. (2 Petr 1:19–21)

Vi tro, lära och bekänna, att den enda regel och norm, varefter alla läror såväl som lärare böra prövas och bedömas, endast är Gamla och Nya testamentets profetiska och apostoliska skrifter, såsom det står skrivet: "Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig", Psalt. 119. Och den helige Paulus skriver: "Om ock en ängel komme från himmelen och predikade annorlunda, så skall han vara förbannad", Gal. 1. (FC, SKB, s 499)

För det första bekänner vi oss till Gamla och Nya testamentets profetiska och apostoliska skrifter såsom Israels rena och klara källa, som allena utgör den enda sanna norm, efter vilken alla lärare och läror böra prövas och dömas. (FC, SKB, s 542)

2.2 Skapelsen och syndafallet

Vi tror och bekänner att universum, världen och människan blev till i begynnelsen när Gud skapade himmel och jord och alla varelser. Vi tror att Bibelns återgivning av skapelsen är sann och historiskt riktig. Vi tror att Gud skapade människan till sin avbild, och att människan förlorade denna gudomliga avbild när hon gav vika för satans frestelse och bröt mot Guds bud.

Vi förkastar evolutionsläran som förklaring till universums och människans ursprung, och likaså alla försök att tolka Skriftens skapelseberättelse på ett sådant sätt att den harmoniseras med dessa teorier. Vi förkastar även alla åsikter som ser en inneboende godhet i människan och inte erkänner hennes fullständiga andliga fördärv.

På sex dagar gjorde HERREN himlen och jorden och havet och allt som är i dem. (2 Mos 20:11)

Ty han sade och det blev till, han befallde och det stod där. (Ps 33:9)

Och HERREN såg att människornas ondska var stor på jorden och att deras hjärtans alla tankar och avsikter ständigt var alltigenom onda. (1 Mos 6:5)

Genom tron förstår vi att världen har skapats genom ett ord från Gud, så att det vi ser inte har blivit till av något synligt. (Hebr. 11:3)

Se, i synd är jag född, och i synd blev jag till i min moders liv. (Ps 50:7)

Genom en enda människa kom synden in i världen och genom synden döden, och så kom döden över alla människor, eftersom alla hade syndat. (Rom 5:12)

Av naturen var vi vredens barn, vi liksom de andra. (Ef 2:3)

Vidare lära de [kyrkorna av den Augsburgska bekännelsen], att efter Adams fall alla människor, som fötts på naturligt sätt, födas med synd, det vill säga utan fruktan för Gud, utan förtröstan på Gud samt med ond begärelse, och att denna sjukdom eller arvsynd verkligen är synd, som medför fördömelse och bringar evig död även nu, åt dem, som icke födas på nytt genom dopet och den helige Ande. (CA, SKB, s 57)

2.3 Jesus Kristus och återlösningen

Vi tror att Jesus Kristus är Guds evige Son, som var hos Fadern från evighet. Genom ett under av den helige Ande antog han en sann mänsklig natur då han avlades som ett heligt barn i jungfrun Maria.

Vi tror att Gud i Kristus försonade världen med sig själv och att Jesus är Guds Lamm, som tar bort världens synd. Genom honom har syndernas förlåtelse förvärvat för alla människor, vilket innebär en frikännande dom över mänskligheten. Detta Kristi ställföreträdande verk är den objektiva grunden för syndarens frälsningsvisshet.

I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. (Joh 1:1–2)

Ängeln svarade Maria: "Den helige Ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall också barnet kallas heligt och Guds Son." (Luk 1:35)

Se Guds lamm, som tar bort världens synd. (Joh 1:29)

Liksom en endas fall ledde till fördömelse för alla människor, så har en endas rättfärdighet för alla människor lett till en frikännande dom som leder till liv. Liksom de många stod som syndare på grund av en enda människas olydnad, så skulle också de många stå som rättfärdiga på grund av den endes lydnad. (Rom 5:18–19)

Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser. (...) Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud. (2 Kor 5:19, 21)

Jesus Kristus, vår Gud och Herre, har 'dött för våra synders skull och uppstått för vår rättfärdighets skull', Rom. 4. Och han allena 'är Guds Lamm, som bär världens synd', Joh. 1. Och 'Gud har lagt allas vår synd på honom', Jes. 53. Vidare: 'De äro alla syndare och bliva utan egen förtjänst rättfärdiga av hans nåd genom förlossningen i Jesus Kristus, i hans blod' o.s.v., Rom. 3.

Emedan detta nu måste tros och eljest icke kan uppnås eller omfattas med någon gärning, laguppfyllelse eller förtjänst, så är det klart och visst, att allenast denna tro gör oss rättfärdiga, såsom den helige Paulus säger Rom. 3: 'Vi hålla före, att människan blir rättfärdig genom tron utan lagens gärningar.' Vidare: 'På det att han allena må vara rättfärdig och göra den rättfärdig, som är av tron på Jesus'. (SKB, s 313)

Från denna artikel kan man icke vika eller beträffande densamma kan man icke göra några eftergifter, om än himmel och jord och vad som icke äger bestånd störtade samman. Ty 'det finns intet annat namn åt människorna givet, genom vilket vi kunna bliva saliga', säger den helige Petrus Apg. 4. 'Och genom hans sår äro vi helade', Jes. 53. (Schm, SKB, s 313f.)

2.4 Den helige Ande och nådemedlen

Vi tror att den helige Ande genom nådens medel, som är evangeliet i Ordet och sakramenten, verkar tro i människohjärtat, som av naturen är fiende till Gud. Denna av Anden verkade tro eller pånyttfödelse leder till en förnyelse i människan och gör henne till arvinge av den eviga saligheten. Bikten och avlösningen är medel där den helige Ande verkar.

Vi tror att den helige Ande även genom dopet tillämpar evangeliet på den syndiga människan och föder henne på nytt. Vi tror att även små barn kan tro och ta emot dopets nåd.

Vi tror att alla som tar emot den heliga nattvardens sakrament tar emot Kristi sanna kropp och blod "i, med och under" brödet och vinet.

Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd. (Mark 16:16)

Sedan han sagt detta, andades han på dem och sade: "Tag emot den helige Ande! Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder, så är han bunden." (Joh 20:22–23)

Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord. (Rom 10:17)

Endast det vill jag veta: tog ni emot Anden genom att hålla lagen eller genom att lyssna i tro? (Gal 3:2)

Men när Guds, vår Frälsares, godhet och kärlek till människorna uppenbarades, frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort, utan på grund av sin barmhärtighet, genom ett bad till nyfödelse och förnyelse i den helige Ande, som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare. (Tit 3:4–6)

Och han tog ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: "Detta är min kropp, som utges för er. Gör detta till minne av mig." På samma sätt tog han bägaren efter måltiden och sade: "Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod, som utgjuts för er." (Luk 22:19–20)

Med ett ord vidlåder svärmeriet Adam och hans barn från världens begynnelse till dess slut, när det inplanterats och inympats som ett gift i dem av den gamle draken. Det är också ursprunget och drivkraften till allt kätteri, även till påvedömet och muhammedanismen. Därför böra vi ovillkorligen hålla fast därvid, att Gud vill handla med oss människor blott genom sitt yttre ord och sakrament. Men allt som utan detta ord och sakrament prisas såsom ande, det är av djävulen. (Schm, SKB, s 334).

Om dopet lära de, att det är nödvändigt till saligheten och att Guds nåd tillbjudes genom dopet samt att barnen böra döpas, för att de genom dopet må frambäras till Gud och så upptagas i hans nåd. De fördöma vederdöparna som bestrida att barnen blir frälsta genom dopet. (CA IX, SKB, s 59).

Om Herrens nattvard lära de, att Kristi lekamen och blod i nattvarden äro verkligt tillstädes och utdelas åt dem, som undfå sakramentet, De ogilla dem, som lära annorlunda. (CA X, SKB, s 60).

Om bikten lära de, att den enskilda avlösningen bör bibehållas i kyrkorna, ehuru i bikten uppräknandet av alla synder icke är nödvändigt. Ty det är omöjligt, så som det står i psalmen: Vem märker själv, huru ofta han felar, etc. (CA XI, SKB, s 60).

2.5 Rättfärdiggörelsen och omvändelsen

Vi tror att Gud rättfärdiggör den enskilda människan genom tron på Kristus och hans återlösningsverk för alla människor. Tron rättfärdiggör inte på grund av någon inneboende förtjänst, utan endast på grund av den frälsning som Gud berett i Kristus. Den som inte tror går miste om den förlåtelse som Kristus vunnit åt honom.

Vi tror att människans omvändelse helt och hållet är ett verk av Guds nåd och har sin grund i den utkorelse som Gud gjorde redan av evighet. När man förkastar evangeliet och går förlorad är det däremot helt och hållet människans fel.

Vi förkastar varje lära där människan på något sätt bidrar till sin frälsning eller framställer tron som ett villkor som människan måste uppfylla för att fullfölja sin rättfärdiggörelse.

Vi hävdar att människan förklaras rättfärdig genom tro, utan laggärningar. (Rom 3:38)

På samma sätt finns det också i denna tid en rest som Gud har utvalt av nåd. Men om det var av nåd, så var det inte på grund av gärningar, annars vore nåden inte längre nåd. (Rom 11:5-6)

Gud vill att alla människor skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen. (1 Tim 2:4)

Hur ofta har jag inte velat samla dina barn, så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte. (Matt. 23:37)

Likaledes säger den helige Augustinus: Jag har misstagit mig då jag säger, att det står i vår makt att tro evangelium och vilja det goda, men Gud ger åt dem, som tro och vilja, kraft att verka. (FC, SKB, s 565).

Ty blott få taga Ordet till sig och följa det, medan den stora hopen föraktar det och icke vill komma till bröllopet. Grunden till detta förakt av Ordet är icke Guds förutvetande, utan människans förvända vilja, som stöter ifrån sig och förvanskar det den helige Andes medel och verktyg, som Gud tillbjuder henne genom Ordet, och motstår den helige Ande, som vill verka i henne genom Ordet, som Kristus säger: "Huru ofta har jag icke velat församla dig, men du har icke velat", Matt. 23. (FC, SKB, s 664).

Vidare lära de, att efter Adams fall alla människor, som fötts på naturligt sätt, födas med synd, det vill säga utan fruktan för Gud, utan förtröstan på Gud samt med ond begärelse, och att denna sjukdom eller arvsynd verkligen är synd, som medför fördömelse och bringar evig död även nu, åt dem, som icke födas på nytt genom dopet och den helige Ande. (CA II 1 mom. SKB, s 57)

Vidare lära de, att människorna icke kunna rättfärdiggöras inför Gud genom egna krafter, egen förtjänst eller egna gärningar, utan att de rättfärdiggöras utan förskyllan för Kristi skull genom tron, när de tro, att de upptagas i nåden och att synderna förlätas för Kristi skull, vilken genom sin död åstadkommit tillfyllestgörelse för våra synder. Denna tro tillräknar Gud som rättfärdighet inför honom, Rom. 3 o. 4. (CA IV, SKB, s 58)

2.6 Kyrkan

Vi tror att det finns en helig kristen kyrka, som är Guds tempel och Kristi kropp. Medlemmar i denna ena kyrka är alla de som är Guds barn genom tron på Kristus Jesus, oberoende av nation, ras eller kyrkoorganisation.

Vi tror att det är Herrens vilja att de kristna kommer samman till ömsesidig uppbyggelse och andlig växt och för att fullgöra hela Herrens uppdrag. Eftersom dessa synliga samlingar bekänner sig till kyrkans kännetecken kan de kallas församlingar eller kyrkor, eftersom det i dem finns sant troende.

Vi tror att det är Guds vilja att kristna är eniga i bekännelsen av sin tro. Vi förkastar all lära som inte stämmer med Guds ord och tar avstånd från dem som efter förmaning framhärdar i falsk lära. Vi tar även avstånd från åsikten att kristen gemenskap kan utövas där man inte är överens i bekännelsen.

Vi tror att varje kristen är präst och kung inför Gud och är kallad att bära fram evangelium för sina medmänniskor. Vi tror att det är Guds vilja att kyrkan enligt god ordning kallar lämpliga män till det offentliga ämbetet. Detta ämbete kallas nycklarnas ämbete eftersom kyrkan genom det utövar sin makt att binda i och lösa från synder.

Var ivriga att bevara Andens enhet genom fridens band: en kropp och en Ande, liksom ni kallades till ett hopp, det som tillhör er kallelse, en Herre, en tro, ett dop, en Gud som är allas Fader, han som är över alla, genom alla och i alla. (Ef 4:3–6)

I vår Herre Jesu Kristi namn uppmanar jag er, bröder, att alla vara eniga i det ni säger och inte låta stridigheter förekomma bland er, utan vara fullkomligt enade i samma uppfattning och samma mening. (1 Kor 1:10)

Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. Vänd er bort från dem. (Rom 16:17)

Men ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. (1 Petr 2:9)

När jag lämnade dig kvar på Kreta, var det för att du skulle ordna det som ännu återstod och i varje stad insätta äldste efter mina anvisningar. En sådan skall vara oförvitlig, en enda kvinnas man (...). (Tit 1:5–6)

Amen säger jag er: Allt vad ni binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad ni löser på jorden skall vara löst i himlen. (Matt 18:18)

Vidare lära de, att en helig kyrka skall äga bestånd till evärdelig tid. Men kyrkan är de heligas samfund, i vilket evangelium rent förkunnas och sakramenten rätt förvaltas. Och för kyrkans sanna enhet är det nog att vara ense i fråga om evangelii lära och förvaltningen av sakramenten. Och det är icke nödvändigt, att nedärvda människobud eller religiösa bruk eller yttre, av människor föreskrivna former för gudsdyrkan överallt äro lika. (CA VII, SKB, s 59)

Men de skola – det är vårt hopp – så snart de rätt undervisats i läran, med den helige Andes ledning tillsammans med oss och våra kyrkor och skolor vända sig till Guds ords ofelbara sanning. (Företal till Konkordieboken, SKB, s 40)

Ty ett barn på sju år vet numera, Gud vare lov, vad kyrkan är: hon är nämligen de heliga troende och 'fären, som höra sin herdes röst'. (Schm, SKB, s 335)

Om biskoparna ville vara rätta biskopar och vårda sig om kyrkan och evangeliet, så kunde vi för kärlekens och endräktens skull, men icke av nödvång medgiva, att de invigde och installerade åt oss Guds ords predikare [---]. Då dessa emellertid varken äro eller vilja vara rätta biskopar [---] utan i stället förfölja dem som, därtill kallade, fullgöra sådan tjänst, så får icke för deras skull kyrkan lämnas utan tjänare. Såsom vi se av gamla exempel i kyrkan och hos fäderna, böra vi därför själva inviga till detta ämbete därtill skickade män" (Schm, SKB, s 334f.)

Nycklarna utgöra en makt och befogenhet, som Kristus givit kyrkan för att binda och lösa synderna, icke blott de grova och uppenbara, utan även de fina och hemliga, som endast Gud känner, såsom det står skrivet: 'Vem märker, huru ofta han felar.' Och själva Paulus klagar i Rom. 7, att han med köttet tjänar "syndens lag". (Schm, SKB, s 332)

För att vi skola få denna tro, har evangelieförkunnelsens och sakramentsförvaltningens ämbete inrättats. Ty genom Ordet och sakramenten såsom genom medel skänkes den helige Ande, vilken hos dem, som höra evangelium, frambringa tron, var och när det behagar Gud...De fördöma vederdöparna och andra, som mena, att den helige Ande kommer till människorna utan det utvärtes ordets förmedling genom deras egna förberedelser och gärningar. (CA V, SKB, s 58)

2.7 Jesu återkomst och domen

Vi tror att Jesus ska komma tillbaka synligt för alla människor. Ingen kan veta den exakta tidpunkten för hans återkomst, men vi har fått tecken som visar att hans ankomst är nära så att den dagen inte kommer över oss oväntat. När Jesus kommer tillbaka ska den nuvarande världen ta slut. De döda uppstår och träder fram inför hans domarsäte tillsammans med dem som ännu lever. De som inte tror ska dömas till en evighet i helvetet men de som genom tron har blivit renade i Kristi blod ska för evigt vara tillsammans med Jesus i Guds saliga närhet i himlen.

Vi förkastar varje förhoppning om att alla människor till slut ska bli saliga och att det finns en särskild frälsningsväg för judarna. Likaså förkastar vi tanken på ett jordiskt tusenårsrike, eftersom den inte har något giltigt stöd i Skriften och leder de kristna att sätta sitt hopp till Kristi rike som ett jordiskt rike.

Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen, han skall komma igen på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen. (Apg 1:11)

Men om den dagen eller stunden vet ingen något, inte himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern. (Matt 24:36)

Den stund kommer, då alla som är i gravarna skall höra hans röst och gå ut ur dem. De som har gjort gott skall uppstå till liv, och de som har gjort ont skall uppstå till dom. (Joh 5:28–29)

När Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglar med honom, då skall han sätta sig på sin härlighets tron. Och alla folk skall samlas inför honom, och han skall skilja dem från varandra, som en herde skiljer fåren från getterna. (Matt 25:31–32)

Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig. (Joh 14:6)

Mitt rike är inte av den här världen. (Joh 18:36)

Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta. (Apg 4:12)

Vidare lära de, att Kristus skall återkomma på yttersta dagen för att hålla dom, och han skall uppväcka alla döda; de fromma och utvalda skall han giva evigt liv och evärdlig glädje, men de ogudaktiga människorna och djävlarne skall han fördöma till att pinas utan återvändo.

De fördöma vederdöparna, som anse, att de fördömda människornas och djävlarne straff en gång skall få sitt slut.

De fördöma även andra, som nu utsprida judiska läror, att de fromma före uppståndelsen skola få herraväldet i världen, sedan de ogudaktiga allestädes nedslagits. (CA, SKB, s 62)